

Bryssel den 22 september 2016
(OR. en)

12525/16

ONU 100
CONUN 183
COHOM 117
COPS 279
CSDP/PSDC 536
CFSP/PESC 757
DEVGEN 205
GENDER 38

LÄGESRAPPORT

från: Rådets generalsekretariat

till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 10805/16 + COR 1

Ärende: Reviderade indikatorer för den övergripande strategin för EU:s genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet

För delegationerna bifogas de reviderade indikatorerna för den övergripande strategin för EU:s genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet, som antogs av rådet vid dess 3484:e möte den 20 september 2016.

**Reviderade indikatorer för den övergripande strategin
för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds
resolutioner 1325 och 1820
om kvinnor, fred och säkerhet**

Övergripande strategi för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet (dok. 15671/1/08 REV 1) innehåller ett åtagande om att utarbeta "indikatorer för framsteg när det gäller skydd av och egenmakt för kvinnor i situationer under och efter konflikter". Den 26 juli 2010 antog rådet 17 indikatorer (dok. 11948/10) som syftar till att stärka EU:s ansvarstagande när det gäller att uppfylla unionens åtaganden i fråga om kvinnor, fred och säkerhet, påvisa framsteg och framgångar i genomförandet av EU:s åtaganden i fråga om kvinnor, fred och säkerhet, upptäcka brister och svagheter i genomförandet av denna politik, underlätta det åtföljande politiska beslutsfattandet och prioriteringen av åtgärder samt eventuell riktmärkning, motivera personal, underlätta tydlig kommunikation om genomförandet av relevant EU-politik och förbättra EU:s synlighet. I rådsdokumentet anges att indikatorerna vid behov bör omarbetas och avspegla den framtida utvecklingen på detta område. I EU:s andra genomföranderapport om FN:s säkerhetsråds resolution 1325 från februari 2014 (6219/14) efterlystes analys och revidering av de 17 indikatorerna mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts under utarbetandet av de två första rapporterna för att säkerställa att EU:s och dess medlemsstaters arbete med FN:s säkerhetsråds resolution 1325 kan mätas effektivt.

Som svar på denna vägledning redovisas nedan en rad reviderade indikatorer för den övergripande strategin för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet.

Hänvisningar

- FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet
- FN:s säkerhetsråds resolution 1820 (2008) om kvinnor, fred och säkerhet
- FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) om kvinnor, fred och säkerhet
- FN:s säkerhetsråds resolution 1889 (2009) om kvinnor, fred och säkerhet
- FN:s säkerhetsråds resolution 1960 (2010) om kvinnor, fred och säkerhet
- FN:s säkerhetsråds resolution 2106 (2013) om kvinnor, fred och säkerhet
- FN:s säkerhetsråds resolution 2122 (2013) om kvinnor, fred och säkerhet
- FN:s säkerhetsråds resolution 2242 (2015) om kvinnor, fred och säkerhet
- Övergripande strategi för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet (2008 – dok. 15671/1/08 REV 1)
- Indikatorer för den övergripande strategin för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet (2010 – dok. 11948/10)
- Rapport om EU:s indikatorer för den övergripande strategin för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet (2011 – dok. 9990/11)
- Andra rapporten om EU:s indikatorer för den övergripande strategin för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet (2014 – dok. 6219/14)

Förkortningar och begrepp

GSFP: Gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

EU: Europeiska unionen

"EU och dess medlemsstater" (i texten om de 21 indikatorerna):

EU och/eller en eller en del av eller samtliga dess medlemsstater

EU:s utrikesrepresentant EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik/vice ordförande för Europeiska kommissionen.

Nato: Nordatlantiska fördragsorganisationen

OSSE: Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa

FN: Förenta nationerna

"FN:s säkerhetsråds resolution 1325" (i texten om de 21 indikatorerna):

FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och efterföljande resolutioner från säkerhetsrådet om kvinnor, fred och säkerhet (1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 och 2242)

I. Inledning

Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet

Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1325, som antogs den 31 oktober 2000, är den första resolution där säkerhetsrådet tar upp väpnade konflikters orimliga och unika följder för kvinnor samt betydelsen av att kvinnor deltar i konfliktlösning och politiska processer samt återuppbyggnad efter konflikter. Säkerhetsrådets resolution 1325 stärker tidigare internationella och regionala rättsliga åtaganden och konventioner rörande kvinnor, fred och säkerhet samt fastställer en rad nya principer. I resolutionen betonas vikten av att kvinnor jämlikt och fullt ut deltar aktivt i förebyggande av konflikter, konfliktlösning, fredsförhandlingar, fredsbyggande och fredsbevarande verksamhet, humanitära åtgärder och återuppbyggnad efter en konflikt.

I FN:s säkerhetsråds resolution 1820 (2008) kopplas kampen mot sexuellt våld som krigsstrategi uttryckligt samman med upprätthållandet av internationell fred och säkerhet. FN:s säkerhetsråds resolution 1820 stärker resolution 1325 genom att konstatera att sexuellt våld ofta är allmänt spritt och systematiskt och kan hindra ett återställande av internationell fred och säkerhet.

I FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) upprepas vikten av att öka kvinnors deltagande i medlings- och beslutsprocesser avseende konfliktlösning och fredsbyggande. I resolutionen efterfrågas en ny struktur för fredsbevarande uppdrag, där särskild tonvikt läggs vid skyddet av kvinnor och barn. Där fastställs också nya åtgärder för att ta itu med sexuellt våld vid väpnade konflikter, t.ex. utseende av en särskild representant och en expertgrupp avseende användningen av sexuellt våld vid väpnade konflikter.

I FN:s säkerhetsråds resolution 1889 (2009) uppmanas FN:s medlemsstater och andra aktörer att vidta ytterligare åtgärder för att förbättra kvinnors deltagande i alla skeden av fredsprocesser och FN-organen och medlemsstaterna uppmanas också att samla in, analysera och systematiskt utvärdera uppgifter om kvinnors särskilda behov i situationer efter konflikter och FN:s generalsekreterare ombeds att förelägga säkerhetsrådet en rad indikatorer för att kontrollera genomförandet av säkerhetsrådets resolution 1325. Syftet med dessa skulle vara att åtgärda bristen på grundläggande uppgifter och särskilda, mätbara, uppnåbara, relevanta och tidsbundna indikatorer för att mäta framsteg.

I FN:s säkerhetsråds resolution 1960 (2010) föreskrivs ett system för ansvarighet för att stoppa sexuellt våld i konflikter. I resolutionen efterfrågas förteckningar över förövare och årliga rapporter om parter som misstänks begå eller vara ansvariga för sexuellt våld. Resolutionen efterlyser strategisk, samordnad och snabb insamling av uppgifter och information till säkerhetsrådet om sexuellt våld i konflikter och länder uppmanas att fastställa specifika tidsbundna åtaganden för att ta tag i frågan.

I FN:s säkerhetsråds resolution 2106 (2013) tillförs ytterligare operativa uppgifter med avseende på föregående resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet, och i resolutionen upprepas att samtliga aktörer –, inte endast säkerhetsrådet och parterna i beväpnade konflikter utan samtliga FN-medlemsstater och FN-organ –, måste göra mer för att se till att tidigare mandat genomförs och för att bekämpa strafflöshet för sexuella våldsbrott i konflikter.

I FN:s säkerhetsråds resolution 2122 (2013) fastställs skärpta åtgärder för att möjliggöra för kvinnor att delta i konfliktlösning och återhämtning efter konflikter och sätter därmed press på FN:s säkerhetsråd, FN, FN:s medlemsstater och regionala organisationer att undanröja hinder, skapa utrymme och ge kvinnor plats vid förhandlingsborden. I resolutionen konstateras att jämställdhet och kvinnors egenmakt är avgörande för internationell fred och säkerhet och det understryks att kvinnors ekonomiska egenmakt i hög grad bidrar till att stabilisera samhällen som befunnit sig i konflikt. Resolutionen fastställer en färdplan och efterlyser framtagande och utplacering av tekniskt expertis för fredsbevakande uppdrag och medlarteam från FN till stöd för fredssamtal, förbättrad tillgång till snabb information och analys avseende konflikters inverkan på kvinnor och kvinnors deltagande i konfliktlösning, och mera omfattande åtaganden om samråd med eller inbegripande av kvinnor direkt i fredssamtal. I resolutionen konstateras att humanitärt bistånd är nödvändigt för att säkerställa tillgång till hela skalan av tjänster som rör sexuell och reproduktiv hälsa, bl.a. för graviditet till följd av våldtäkt.

FN:s säkerhetsråds resolution 2242 (2015) antogs i samband med 15 årsdagen för FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och högnivåöversynen och placerar agendan för kvinnor, fred och säkerhet som ett centralt inslag när det gäller att hantera utmaningarna inom den nya globala freds- och säkerhetsramen, bland annat tilltagande våldsbejakande extremism, ökat antal flyktingar och internflyktingar och de globala effekterna av klimatförändringen och pandemier – den enda av FN:s säkerhetsråds resolutioner där dessa dramatiska förändringar konstateras. Genom resolution 2242 skapas en informell expertgrupp om kvinnor, fred och säkerhet för att stödja FN:s säkerhetsråd att genomföra sina åtaganden i fråga om kvinnor, fred och säkerhet konsekvent. FN:s säkerhetsråds resolution 2242 stöder nya ambitiösa mål för antalet kvinnliga deltagare i fredsbevarande styrkor, bl.a. genom användning av incitament för länder som bidrar med trupp, betonar behovet av mer erfarna kvinnliga ledare på alla nivåer av beslutsfattandet och konstaterar att medlare måste utbildas om effekten av inkluderande processer och hur man kan uppnå dessa i ett tydligt erkännande av kopplingen mellan kvinnors deltagande med mer hållbara fredsavtal. I resolutionen pekas också på behovet av att ta itu med det akuta finansieringsbehovet för kvinnoorganisationer.

EU:s politik i fråga om kvinnor, fred och säkerhet

EU har konsekvent efterlyst ett fullständigt genomförande av den agenda för kvinnor, fred och säkerhet som fastställs i FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och senare särskilt behovet av att bekämpa våld mot kvinnor i konfliktsituationer och främjande av kvinnors deltagande i fredsbyggande. För att stärka EU:s åtgärder på detta område antog Europeiska unionens råd den 8 december 2008 *Övergripande strategi för EU:s genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet* som omfattar hela spektrumet av EU:s instrument för yttre åtgärder under hela konfliktförloppet, från konfliktförebyggande till krishantering, fredsbyggande, återuppbyggnad och utvecklingssamarbete.

Den 26 juli 2010 antog rådet 17 indikatorer i syfte att

- stärka EU:s ansvarstagande när det gäller att uppfylla unionens åtaganden i fråga om kvinnor, fred och säkerhet,
- påvisa framsteg och framgångar i genomförandet av EU:s åtaganden i fråga om kvinnor, fred och säkerhet,
- upptäcka brister och svagheter i genomförandet av denna politik,

- underlätta åtföljande politiska beslutsfattande och prioritering av åtgärder samt eventuell riktmarkning,
- motivera personal,
- underlätta tydlig kommunikation om genomförandet av relevant EU-politik och
- förbättra EU:s synlighet.

I rådsdokumentet anges att indikatorerna bör, om så är nödvändigt, omarbetas och avspegla den framtida utvecklingen på detta område.

EU rapporterade två gånger om 2010 års indikatorer, i maj 2011 och i februari 2014, omfattande hela perioden december 2008–december 2012. Positiva resultat rapporterades, däribland ett ökat antal nationella handlingsplaner som antagits av EU:s medlemsstater, ökad förståelse för hur kvinnor bättre kan inkluderas i fredsprocesser, utseende av kontaktpunkter för jämställdhet i alla EU-delegationer och GSFP-uppdrag och GSFP-insatser och ökad tillgång på utbildning samt bättre samordning och samstämmighet i genomförandet. Utmaningar konstaterades också, t.ex. behov av att utvärdera effekten av verktyg som används för att främja agendan för kvinnor, fred och säkerhet, att fortsätta att utöka antalet nationella handlingsplaner inom ramen för FN:s säkerhetsråds resolution 1325 som antagits av EU:s medlemsstater, att systematiskt inbegripa aspekter avseende jämställdhet och kvinnor, fred och säkerhet i mandat och andra strategiska handlingar som rör uppdrag och insatser inom ramen för EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och att se till att fler kvinnor från EU deltar i FN:s fredsbevarande uppdrag. I EU:s andra genomföranderapport om FN:s säkerhetsråds resolution 1325 från februari 2014 efterlystes analys och revidering av de 17 indikatorerna mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts under utarbetandet av de två första rapporterna för att säkerställa att EU:s och dess medlemsstaters arbete med FN:s säkerhetsråds resolution 1325 går att mäta effektivt.

EU:s handlingsplan för jämställdhet och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet (2010–2015) som antogs av rådet den 14 juni 2010 och följdes av det gemensamma arbetsdokumentet *Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016–2020*, som antogs av EU-kommissionen och EU:s utrikesrepresentant den 21 september 2015 och EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati (2015–2019), innehåller dessutom specifika mål och åtgärder som bidrar till genomförandet av EU:s politik avseende kvinnor, fred och säkerhet.

Som uppföljning av högnivåöversynen av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 i oktober 2015 och antagandet i FN:s säkerhetsråd av en ny resolution om kvinnor, fred och säkerhet (2242) identifierade den informella EU-arbetsgruppen om kvinnor, fred och säkerhet en rad prioriteringar för genomförande av resultatet av översynen, nämligen att stärka ansträngningarna för att öka kvinnors deltagande i förebyggande och lösning av kriser och att förebygga och ta itu med sexuellt och könsrelaterat våld i konflikter, ta itu med jämställdhetsdimensionen när det gäller att motverka växande hot som terrorism och våldsam extremism, och i humanitära åtgärder och politik avseende migration och flyktingar, att överväga att höja anslagen till genomförande av insatser avseende agendan för kvinnor, fred och säkerhet samt stärka profilen för den informella EU-arbetsgruppen om kvinnor, fred och säkerhet och dess arbete som ska bli EU:s nätverk för kontaktpunkter för kvinnor, fred och säkerhet.

II. Syftet med indikatorerna och processen med att revidera dem

Översynen av indikatorerna motsvarar rekommendationen i EU:s andra genomföranderapport om FN:s säkerhetsråds resolution 1325 "analysera och förnya de 17 indikatorerna mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts under utarbetandet av den första och den andra genomföranderapporten" i syfte att "säkerställa att vi kan mäta EU:s och dess medlemsstaters arbete med FN:s säkerhetsråds resolution 1325 effektivt".

Indikatorerna sågs över inom ramen för den informella EU-arbetsgruppen om kvinnor, fred och säkerhet som beaktade riktlinjerna för utarbetande av de ursprungliga indikatorerna, nämligen att utarbeta en rad centrala indikatorer som gick att uppnå, var direkt mätbara (data tillgängliga), specifika och relevanta, som koncentrerades på mätningen av genomförandet och åtgärder som vidtagits som inriktades på ett relativt begränsat antal indikatorer som skulle kunna användas av både EU-institutionerna och, i tillämpliga fall, EU-medlemsstaterna.

Avsikten med översynen var att inom denna ram tydliggöra innehållet i och mottagarna för varje indikator för att främja ett större antal och bättre kvalitet på svaren på enkäterna i utarbetandet av EU:s genomföranderapporter och i slutändan bättre utvärdera resultatet av EU:s och dess medlemsstaters arbete med FN:s säkerhetsråds resolution 1325. De reviderade indikatorerna bör dock även säkerställa kontinuitet när det gäller EU:s rapportering och jämförbarhet i fråga om resultaten. Vissa indikatorer var delade, samtidigt som varje indikator var uppdelad i delindikatorer, kompletterade med beteckningar för att ge beskrivande information om god praxis och resultat i syfte att få in mer och mera exakt information med kvalitet. Indikatorerna omgrupperades i tematiska avsnitt efter verksamhetsområde för att öka den övergripande tydligheten. Två nya indikatorer och en delindikator lades till för att beakta efterföljande resolutioner från FN:s säkerhetsråd på området kvinnor, fred och säkerhet för att bekämpa sexuellt våld i konflikter, resultatet av högnivåöversynen av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 från oktober 2015, inbegripet antagandet av en ny resolution på området kvinnor, fred och säkerhet från FN:s säkerhetsråd (resolution 2242) och de indikatorer som utarbetats för 2030-agendan för hållbar utveckling.

De reviderade indikatorerna utarbetades på grundval av ett seminarium om EU:s informella arbetsgrupp för kvinnor, fred och säkerhet den 21 januari 2015 med representanter från EU-institutionerna, EU:s medlemsstater, Förenta nationernas enhet för jämställdhet och kvinnors egenmakt (UN Women) och det civila samhällets organisationer och bygger på utvärderingar och rekommendationer från EU:s två genomföranderapporter samt samråd med det civila samhället och UN Women. I översynen utnyttjades även extern expertis som tillhandahålls inom ramen för strategin för jämställdhet, ett program som finansieras genom EU:s instrument som bidrar till stabilitet och fred.

III. Tematisk ram

I linje med strategin i FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och efterföljande resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet behandlar dokumentet följande fyra tematiska områden: förebyggande arbete, deltagande, skydd och nödhjälp och återhämtning.

Förebyggande arbete: Integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla konfliktförebyggande insatser och strategier, utveckla effektiva jämställdhetsmekanismer för tidig varning och effektiva institutioner, stärka insatserna för att förhindra våld mot kvinnor, inbegripet olika former av könsrelaterat våld samt bekämpa strafflöshet för sexuellt och könsrelaterat våld.

Deltagande: Främja och stödja kvinnors aktiva och meningsfulla deltagande i alla fredsprocesser och deras deltagande i formellt och informellt beslutsfattande på alla nivåer; förbättra partnerskap och nätverksarbete med lokala och internationella kvinnorrättsgrupper och organisationer; rekrytera och utse kvinnor till högre befattningar.

Skydd: Stärka och utöka insatserna för att garantera kvinnors och flickors säkerhet, fysiska och mentala hälsa, välbefinnande, ekonomiska säkerhet och/eller värdighet, främja och skydda kvinnors mänskliga rättigheter och integrera ett jämställdhetsperspektiv i rättsliga och institutionella reformer.

Nöd hjälp och återhämtning: Främja kvinnors lika tillgång till mekanismer och tjänster för distribution av bistånd, inbegripet sådana som avser kvinnors och flickors särskilda behov i alla biståndsinsatser för återhämtning.

IV. Indikatorer

A. Åtgärder på EU-nivå

1. Nationella handlingsplaner och andra strategiska handlingar i EU:s medlemsstater

- 1.1 Antal nationella handlingsplaner i EU:s medlemsstater.
- 1.2 Antal andra strategiska nationella handlingar eller rapporteringsförfaranden i EU:s medlemsstater.
- 1.3 Deltagande av organisationer i det civila samhället i utformning, genomförande och utvärdering av nationella handlingsplaner. Antal organisationer i det civila samhället som deltar i dessa processer. Ge exempel.
- 1.4 Ge exempel på bästa praxis, däribland utmaningar vid genomförandet av nationella handlingsplaner eller andra strategiska dokument. När så är möjligt, ta med en utvärdering av deras inverkan.

2. Kvinnor i höga befattningar i diplomatiska uppdrag och krishanteringsuppdrag

- 2.1 Antal och andel kvinnor bland chefer för diplomatiska uppdrag, EU-delegationer och GSFP-uppdrag och GSFP-insatser och bland EU-personal som deltar i FN:s fredsbevarande insatser på alla nivåer, inbegripet militär och polis.
- 2.2 Ge exempel och bästa praxis som leder till fler kvinnor i höga positioner inom EU och fler kvinnor från EU:s medlemsstater som deltar i FN:s fredsbevarande uppdrag.

B. Åtgärder på partnerlandsnivå, regional nivå och multilateral nivå

3. EU:s och dess medlemsstaters stöd till partnerländer till utarbetande, genomförande och utvärdering av politik för kvinnor, fred och säkerhet

- 3.1 Antal och namn på partnerländer med vilka EU och dess medlemsstater samverkar för att stödja åtgärder till förmån för kvinnor, fred och säkerhet, särskilt genom utarbetande, genomförande och utvärdering av nationella handlingsplaner, strategidokument eller annan nationell politik kopplad till FN:s säkerhetsråds resolution 1325.
- 3.2 Typer av åtgärder och partner. Ange om åtgärden genomförs av och/eller uppnås i partnerskap och/eller i samråd med nationella, mellanstatliga eller regionala enheter, inbegripet det civila samhällets organisationer, kvinnogrupper och organisationer på gräsrotsnivå.
- 3.3 Bedömning av kvalitet, effekt och hållbarhet för EU:s och dess medlemsstaters stöd till statliga och/eller det civila samhällets organisationer vad gäller åtgärder för kvinnor, fred och säkerhet.
- 3.4 Deltagande av det civila samhällets organisationer i utarbetande, genomförande och utvärdering av politik avseende kvinnor, fred och säkerhet gentemot partnerländer. Antal organisationer i det civila samhället som deltar i dessa processer. Ge exempel.
- 3.5 Ge exempel på bästa praxis, erfarenheter och utmaningar, inbegripet, i förekommande fall, exempel på konkreta resultat av åtgärderna.

4. Ta itu med frågor som rör kvinnor, fred och säkerhet som lyfts av det lokala civilsamhället i partnerländer

- 4.1 Antal och typ av särskilda åtgärder som vidtas av EU:s och EU-medlemsstaternas diplomatiska beskickningar, av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser eller högkvarter för att ta itu med frågor som rör kvinnor, fred och säkerhet som lyfts i det lokala civila samhället, t.ex. av kvinnoorganisationer.
- 4.2 Ge exempel och bästa praxis.

5. Bilateral och regional dialoger som EU och dess medlemsstater för där särskild uppmärksamhet ägnas kvinnor, fred och säkerhet

- 5.1 Namn och antal på bilaterala och regionala dialoger som EU och dess medlemsstater för där särskild uppmärksamhet ägnas kvinnor, fred och säkerhet i slutdokument, slutsatser och mål.
- 5.2 Det civila samhällets, särskilt kvinnoorganisationers, roller och konkreta bidrag i dessa dialoger.
- 5.3 Ge exempel på bästa praxis som kan bidra till att mäta effekten av resultaten av dialogerna. Lyfta fram erfarenheter och utmaningar.

6. Kvinnor, fred och säkerhet i EU:s särskilda representanters verksamhet

- 6.1 Antal och andel i verksamhetsrapporterna för EU:s särskilda representanter som innehåller specifik information om kvinnor, fred och säkerhet.
- 6.2 Ge exempel och bästa praxis.

7. Finansieringsinstrument och budgetanslag som EU och dess medlemsstater använder för att stödja kvinnor, fred och säkerhet i partnerländerna

- 7.1 Finansieringsinstrument som används av EU och dess medlemsstater till stöd för åtgärder avseende kvinnor fred och säkerhet.

7.2 Belopp och andel av EU:s och medlemsstaternas totala årliga budget för fredsskapande och konfliktförebyggande åtgärder som direkt stöder åtgärder vad gäller kvinnor, fred och säkerhet. Belopp och andel av den specifika budget som går till det civila samhällets organisationer.

7.3 Belopp och andel av EU:s och medlemsstaternas totala årliga budget för säkerhetssektorn och rättsväsendet som direkt stöder åtgärder vad gäller kvinnor, fred och säkerhet. Belopp och andel av den specifika budget som går till det civila samhällets organisationer.

8. Integrering av kvinnor, fred och säkerhet i EU:s och dess medlemsstaters projekt och/eller program som avser säkerhetssektorn och rättsväsendet i instabila länder och länder i konflikt och efter konflikter

8.1 Antal projekt/program per tema (reformer av säkerhetssektorn och rättsväsendet, avväpning, demobilisering och återanpassning, humanitärt bistånd, goda styresformer, mänskliga rättigheter, det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter inom utveckling etc.) och per partnerland, och i vilken utsträckning kvinnor, fred och säkerhet och jämställdhet är integrerat (enligt indikatorn för jämställdhet).

8.2 EU:s och dess medlemsstaters totala utgifter för samarbetsprogram per tematiskt område och per partnerland, och andel som anslås till kvinnor, fred och säkerhet och jämställdhet.

8.3 Delaktighet av organisationer i det civila samhället i ovanstående projekt/program. Antal organisationer i det civila samhället som deltar i dessa projekt/program. Ge exempel.

8.4 Ge exempel på bästa praxis och, om möjligt, en konsekvensbedömning.

9. EU:s och dess medlemsstaters gemensamma initiativ och program på global, regional och nationell nivå med FN-organ och andra internationella och regionala organisationer såsom Nato, OSSE och Afrikanska unionen eller Världsbanken och andra internationella finansiella institutioner vad gäller kvinnor, fred och säkerhet

9.1 Antal, typ av och främsta initiativ vad avser gemensamma initiativ och program.

9.2 Mål och resultat för gemensamma initiativ och program. Där så är möjligt, ge exempel på en konsekvensbedömning av gemensamma initiativ och program.

10. Samordning av EU:s och dess medlemsstaters arbete med kvinnor, fred och säkerhet i partnerländerna och/eller med andra givare

10.1 Namn på och antal av EU:s partnerländer där EU och dess medlemsstater samordnar sina insatser vad gäller kvinnor, fred och säkerhet, och typ av samordning.

10.2 Namn på och antal av EU:s partnerländer där EU och dess medlemsstater samordnar sina insatser med andra givare vad gäller kvinnor, fred och säkerhet, och typ av samordning.

10.3 Ge exempel och bästa praxis, bl.a. utmaningar vid samordningen.

C. Kvinnors deltagande i fredsprocesser och fredsbevarande åtgärder

11. Politiskt stöd till kvinnors deltagande i fredsprocesser

11.1 Antal uttalanden/åtaganden från anställda på hög nivå i EU och dess medlemsstater som tar upp kvinnors deltagande i fredsprocesser som leder till eller som är kopplade till positiva åtgärder/resultat.

11.2 Ge exempel på bästa praxis och utmaningar.

12. Deltagande av kvinnor i aktuella fredsprocesser där EU och dess medlemsstater agerar aktivt (genom ledarskap eller politiskt, finansiellt och/eller tekniskt stöd)

12.1 Antal, andel och typ (förhandlare, medlare, medhjälpare och tekniska experter etc.) och kvaliteten på kvinnors deltagande i fredsprocesser:

- formella/officiella fredsprocesser
- informella fredsprocesser.

12.2 Ge exempel på bästa praxis och utmaningar, t.ex.

- EU-stödda samråd med kvinnor och kvinnoorganisationer som lett till konkreta resultat, såsom alternativ som föreslås parterna, ståndpunktsdokument, ändrad ordalydelse i dokument i fredsprocesser osv.
- Kvalitativ forskning som beaktar den roll och betydelse som kvinnors deltagande haft i specifika, EU-stödda processer (t.ex. fallstudiebaserad forskning).
- Handledning för enskilda kvinnliga förhandlare och medlare för att förbättra deras effektivitet och kvaliteten på deras deltagande i en specifik process.
- Utmaningen med att samla in endast kvantitativa data och referensvärden som enbart fångar antal kvinnor.

13. Stöd från EU och dess medlemsstater till fredsprocesser som leder till att skärpta bestämmelser om rättigheter och skydd av kvinnor integreras i utformningen och i slutdokument

13.1 Antal och procentandel av fredsprocesser där EU och dess medlemsstater tillhandahållit särskilt stöd (t.ex. genom jämställdhetsteknisk expertis till aktörer i fredsprocesser osv.).

13.2 Ge exempel på bästa praxis och utmaningar, såsom

- handledning om mäns och kvinnors rättigheter och kvinnors skyddsbehov,
- finansiering av kvinnorrättsgrupper för att påverka processen och resultatet av en specifik fredsprocess och
- problemet med att följa genomförandet och effekterna av specifika bestämmelser.

14. Stöd till kvinnors egenmakt och till att möjliggöra meningsfull medverkan av dem och integrering av jämställdhetsperspektivet och frågor vad gäller fred i processer för fredsskapande och övergångsrättvisa

14.1 Antal och typ av verksamhet för fredsskapande och övergångsrättvisa där EU och dess medlemsstater ger särskilt stöd för att göra det möjligt för kvinnor att på ett meningsfullt sätt delta samt möjliggöra integrering av jämställdhetsfrågor och frågor vad gäller kvinnor, fred och säkerhet.

14.2 Ge exempel på bästa praxis, däribland utmaningar, såsom

- Kapacitetsuppbyggnad hos kvinnor och kvinnoorganisationer för att underlätta deras deltagande i och/eller övervakning av processer för fredsskapande och övergångsrättvisa.
- EU-stödda samråd med kvinnor och kvinnoorganisationer för att säkerställa deras medverkan i fredsbyggande och i utformningen och genomförandet av rättsliga övergångsmekanismer.
- Ta itu med utmaningar som kvinnliga offer möter när det gäller att få tillgång till rättslig prövning eller gottgörelse för kränkningar.
- Informationskampanjer och uppsökande verksamhet för att säkerställa att kvinnor informeras om pågående processer vad gäller fredsskapande och övergångsrättvisa och för att underlätta deras deltagande.

D. Gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

15. Utbildning om jämställdhet och kvinnor, fred och säkerhet

15.1 Antal och andel (uttryckt på årsbasis) män och kvinnor som utbildas särskilt i frågor som rör jämställdhet och säkerhetsrådets resolution 1325 bland a) personal vid EU:s högkvarter, b) diplomatpersonal, c) civilanställda och d) militär personal som är anställd av EU och dess medlemsstater som deltar i fredsbevarande uppdrag och insatser inom GSF:s och FN:s ram.

15.2 Antal och omfattning (uttryckt i dagar och/eller timmar) av specialutbildning inriktad på jämställdhet och säkerhetsrådets resolution 1325 som tillhandahålls av EU och dess medlemsstater för a) personal vid EU:s högkvarter, b) diplomatpersonal, c) civilanställda och d) militär personal som deltar i fredsbevarande uppdrag och insatser inom GSFP:s och FN:s ram.

16. Integrering av frågor som rör jämställdhet/kvinnor, fred och säkerhet i mandat, planering och rapporteringsdokument som avser GSFP-uppdrag och GSFP-insatser

16.1 Antal och procentandel av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser med mandat och planeringsdokument som innehåller tydliga hänvisningar till jämställdhetsfrågor/kvinnofrågor, fred- och säkerhetsfrågor och/eller som rapporterar om dessa.

16.2 Ge exempel på bästa praxis som visar nivån och kvaliteten i genomförandet av åtaganden.

17. Jämställdhetsexperter i personalstyrkan vid GSFP-uppdrag och GSFP-insatser

17.1 Antal och procentandel av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser med

- heltidsanställda jämställdhetsrådgivare (experttjänst)
- jämställdhetsrådgivare med dubbla funktioner (t.ex. mänskliga rättigheter)
- en kontaktpunkt för jämställdhetsfrågor (deltidstjänst, ej expert).

17.2 Antal och procentandel av anställda inom GSFP-uppdrag/GSFP-insatser med arbetsbeskrivning som innefattar expertkunskaper om jämställdhet/kvinnor, fred och säkerhet (förutom jämställdhetsrådgivare eller kontaktpunkter).

17.3 Ge exempel på erfarenheter av bästa praxis vad avser integrering av jämställdhet/kvinnor, fred och säkerhet inom ramen för GSFP-uppdrag och GSFP-insatser vid genomförandet av uppdraget.

18. Fall av sexuella trakasserier och könsdiskriminering, övergrepp eller våld där GSFP-personal utretts och åtgärder vidtagits

18.1 Antal och typ av fall av sexuella och könsrelaterade brott där GSFP-personal utretts och åtgärder vidtagits och typ av uppföljningsåtgärder, t.ex. undersökningar och disciplinära och rättsliga åtgärder.

Ange om trakasserierna eller våldshandlingen riktades mot en GSFP-anställd eller extern personal.

18.2 Antal undersökta och åtgärdade fall av sexuella och könsrelaterade kränkningar av alla klagomål mot GSFP-personal.

18.3 Antalet offer för sexuella och könsrelaterade kränkningar av GSFP-personal som fått någon form av assistans, ersättning eller gottgörelse (psykosocialt stöd, kompensation osv.).

Ange typ av assistans, ersättning eller gottgörelse.

18.4 Antal utbildningar om uppförande och disciplinära åtgärder som inbegriper frågor som rör sexuella övergrepp och sexuellt exploatering som EU och dess medlemsstater ordnat för a) diplomatpersonal, b) civilanställda och c) militär personal som deltar i GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.

18.5 Totalt antal deltagare och uppdelning på manliga/kvinnliga deltagare i dessa kurser.

E. Internationellt skydd

19. Stöd från EU och dess medlemsstater till fredsskapande och fredsbevarande verksamhet som tar itu med frågan om sexuellt och könsbaserat våld i konflikter och situationer efter konflikter

19.1 Antal, typ och målgrupp för EU:s och dess medlemsstaters fredsbevarande och fredsbyggande verksamhet, dvs. projekt/program, politik, dialog, GSFP-uppdrag eller GSFP-insats – om medvetenhet om och förebyggande av sexuellt och könsrelaterat våld i konfliktsituationer och efter konflikter.

19.2 Antal av EU:s och dess medlemsstaters verksamhet – som anges ovan – om skydd av rättigheter och rättsliga åtgärder mot sexuellt och könsrelaterat våld i konfliktsituationer och efter konflikter, som drabbar kvinnor, flickor, män och pojkar. Ange omfattningen av insatserna (fall som rapporterats, hänvisats till andra instanser, utretts och lösts juridiskt osv.).

19.3 Antal och typ av åtgärder från EU:s och medlemsländernas sida mot sexuellt våld i konflikter och postkonfliktsituationer vilka genomförts med partner från det civila samhället, framför allt kvinnogrupper och organisationer på gräsrotsnivå.

20. Skydd för kvinnliga asylsökande i EU

20.1 Antal andel av och ursprungsland för kvinnliga och manliga asylsökande som har beviljats flyktingstatus eller åtnjuter subsidiärt skydd i EU.

20.2 Ge exempel och bästa praxis, inbegripet lärdomar och utmaningar vad gäller EU:s och dess medlemsstaters politik och erfarenheter av skyddsåtgärder och hur de påverkar/är till nytta för kvinnor och män, pojkar och flickor och flyktingar och asylsökande från länder som drabbats av väpnade konflikter.

21. En jämställdhetsmedveten politik som motverkar våldsam extremism

21.1 Belopp och andel av den årliga budgeten för EU:s och dess medlemsstaters säkerhetsinstitutioner och rättsliga institutioner som avsätts till forskning om ämnet våldsbejakande extremism och jämställdhet, inklusive orsaker och avskräckande åtgärder.

21.2 Belopp och andel av den årliga budgeten för EU:s och dess medlemsstaters statistiska institut som avsätts till framtagande av jämställdhetsmedveten statistik avseende våldsbejakande extremism, inklusive orsaker och avskräckande åtgärder.

21.3 Belopp och andel av EU:s och dess medlemsstaters totala årliga budget som anslagits för att förhindra våldsam extremism i partnerländer, där jämställdhet är ett huvudmål eller viktigt mål.

21.4 Antal och andel anställda i EU:s och medlemsstaternas terroristbekämpande organ som har sakkunskap i jämställdhetsfrågor.

21.5 Deltagande av kvinnoorganisationer i utarbetandet av strategier för att motverka våldsam extremism. Ge exempel på god praxis, lärdomar och utmaningar.

V. Rapportering

Dessa indikatorer kommer att utgöra grundvalen för EU:s rapportering om genomförandet av EU:s övergripande strategi för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet. De berörda avdelningarna bör vartannat år, med stöd av den informella EU-arbetsgruppen för kvinnor, fred och säkerhet, sammanställa en rapport och lägga fram den för kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik. Den tredje rapporten bör utarbetas under 2016 och den bör innehålla uppgifter som samlats in genom riktade samråd med bl.a. EU-delegationerna, EU:s medlemsstater samt GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.

Indikatorerna bör, om så är nödvändigt, omarbetas och avspegla den framtida utvecklingen på detta område.